



MINISTERSTVO VNITRA  
ČESKÉ REPUBLIKY



MVCRX08SK3AK  
prvotní identifikátor

Odbor komunikace  
Nad Štolou 3  
17034 Praha 7

Č. j. MV-154764-2/TP-2025

Praha 8. října 2025  
Počet listů: 9

## ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, ze dne 18. 9. 2025, kterou podal pan [REDAKCE]  
[REDAKCE] (dále jen „stěžovatel“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím při vyřizování žádosti o informace ze dne 22. 7. 2025 přípisem Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV (dále též jen „povinný subjekt“) pod č. j. NCOZ-6287-5/ČJ-2025-4100PI-E ze dne 18. 8. 2025

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím se požadovaná úhrada ve výši 9 696 Kč p o t v r z u j e.



## Odůvodnění

### I.

Nadřízený orgán obdržel stížnost stěžovatele ze dne 18. 9. 2025, spolu se spisovým materiálem povinného subjektu, ze kterého vyplývají tyto skutečnosti.

Stěžovatel se prostřednictvím datové zprávy obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 22. 7. 2025, ve které požádal o: „*soupis spisové dokumentace ze systému Elektronického trestního řízení (ETR) ve věci vedené PČR, NCOZ, SKPV pod č.j.: NCOZ-██████/TČ-2016-██████*“

Povinný subjekt k žádosti stěžovatele o poskytnutí informace nejprve zaslal přípis ze dne 6. 8. 2025 pod č. j. NCOZ-6287-3/ČJ-2025-4100PI-E, prostřednictvím kterého jej vyrozuměl, že vyřízení žádosti vyžaduje vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací v jedné žádosti a z tohoto důvodu prodlužuje v souladu s § 14 odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím lhůtu k vyřízení žádosti o 10 dnů.

Následně povinný subjekt přípisem ze dne 18. 8. 2025 pod č. j. NCOZ-6287-5/ČJ-2025-4100PI-E sdělil stěžovateli, že za poskytnutí požadovaných informací požaduje úhradu účelně vynaložených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, a to ve výši 9 696 Kč. V rámci tohoto přípisu dále povinný subjekt popsal, jakým způsobem výši úhrady stanovil.

Sdělení povinného subjektu bylo stěžovateli doručeno cestou datové schránky dne 19. 8. 2025.

### II.

Na sdělení povinného subjektu ze dne 18. 8. 2025 reagoval stěžovatel podáním ze dne 18. 9. 2025, v němž uvedl, že proti úhradě nákladů podává v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím stížnost.

K věci pak stěžoval konkrétně dodává, že výzva k úhradě nákladů je odůvodněna nepřezkoumatelným způsobem. Povinný subjekt uvádí, že práci jednoho



člověka po dobu 24 hodin je nutno považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, ale tento svůj závěr nijak neodůvodňuje. Podle stěžovatele 24 hodin práce jednoho člověka se žádnou mimořádností nevyznačuje. Dále taktéž stěžovatel namítá, že všechny požadované informace již povinný subjekt shromáždil a má je k dispozici, takže je vyhledávat vůbec nebude. Není tedy splněn znak budoucího mimořádně rozsáhlého vyhledávání, kterým by povinný subjekt mohl odůvodňovat požadovanou úhradu.

Povinný subjekt po posouzení podané stížnosti stěžovatele setrval na svém postupu a věc předal v souladu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím nadřízenému orgánu.

### III.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem.

Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, včetně souvisejících argumentů stěžovatele, a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 zákona o svobodném přístupu k informacím přitom platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.



Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 zákon o svobodném přístupu k informacím splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncepčuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadovaných informací požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není zákonem o svobodném přístupu k informacím legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízením žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledávání požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat



např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě, a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shmout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

#### IV.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatele přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovateli, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené zákonem o svobodném přístupu k informacím a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá § 17 tohoto zákona, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovateli prostřednictvím datové schránky dne 18. 8. 2025, přičemž dnem 19. 8. 2025 byla stěžovateli doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo, v návaznosti na prodloužení lhůty k vyřízení žádosti, ze strany povinného subjektu dodrženo.





Nadřízeným orgánem bylo dále ověřeno, že informacemi, které stěžovatel požaduje, povinný subjekt disponuje, nicméně nedisponuje jimi v té podobě, aby je bylo možno bez dalšího poskytnout (zveřejnit). Zákon přitom nestanovuje povinnost povinnému subjektu informacemi v takové podobě disponovat, a to ani pro účely vyřízení žádosti o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt zjistil, že v systému ETŘ se k dotčenému spisu NCOZ-  
██████ TČ-2016-██████ váže celkem 4328 položek, tj. evidovaných dokumentů či písemností. Požadovaný soupis spisové dokumentace však obsahuje údaje, které je třeba dle zákona o svobodném přístupu k informacím chránit, tudíž je nutno takové údaje vyloučit z poskytnutí či anonymizovat. Povinný subjekt proto musí každou z 4328 položek jednotlivě projít a zjistit, zdali obsahuje či neobsahuje údaje, které je třeba chránit a případně takové chráněné údaje oddělit (anonymizovat) tak, aby v souladu s § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, mohl zbývající část požadované informace poskytnout.

Co se týká námitky odvolatele stran toho, že povinný subjekt již všechny informace shromáždil a není tedy důvodu je vyhledávat, je nutno podotknout, že povinný subjekt v zaslaném přípisu netvrdil, že musí požadované informace, tedy soupis spisové dokumentace, vyhledat. Naopak povinný subjekt uvedl, že tento soupis spisové dokumentace má k dispozici, avšak musí u každé jednotlivé položky tohoto soupisu posoudit rozsah (možnost) jejího poskytnutí.

S ohledem na uvedené se tak nelze ztotožnit s námitkou stěžovatele, že by z obsahu přípisu povinného subjektu nebyly zjevné důvody mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena. Zaslaná výzva tedy musí být dostatečně odůvodněna, nicméně míra této konkrétnosti bude vždy záviset na okolnostech každé žádosti a uplatňovaných nákladů a nelze obecně konstatovat, že by povinný subjekt musel dopodrobna popisovat jednotlivé úkony, na druhou stranu ovšem nepostačí pouhé konstatování, že za poskytnutí informace bude povinný subjekt požadovat úhradu v konkrétní vyčíslené výši, protože v oznámení je vždy nutno vyčíslení nákladů „propojit“ s bližší specifikací informací, které budou poskytnuty, a s odůvodněním výše nákladů.



Povinný subjekt v zaslané výzvě stěžovateli sdělil, že bude žádat úhradu ve výši 9 696 Kč, přičemž popsal, jak k této výši dospěl. K námitce stěžovatele, že výzva je odůvodněna nepřezkoumatelným způsobem, nadřízený orgán uvádí.

Ze zaslané výzvy povinného subjektu je toliko zjevné, že pro účely vyřízení žádosti, tj. poskytnutí požadovaného soupisu spisové dokumentace, je třeba, aby každá položka předmětného spisového materiálu vedeného v ETŘ byla posouzena co do rozsahu údajů, které obsahuje (viz výše). Ačkoliv povinný subjekt ve výzvě podrobně nepopsal, o jaké konkrétní údaje se jedná, je nutno podotknout, že stěžovatel, resp. jeho právní zástupce, je na základě své advokátní činnosti, i předchozích řízení ve věci žádostí o poskytnutí informace, seznámen s tím, jaké údaje se ke každé položce soupisu spisové dokumentace v rámci ETŘ vedou. Např. v rozhodnutí ze dne 2. 6. 2023 pod č. j. NCOZ-3463-56/ČJ-2020-4100PI, kterým povinný subjekt rozhodl o částečném odmítnutí poskytnutí informace v obdobné věci (požadavku na soupis vložených dokumentů ke spisu č. j. NCOZ-██████-TČ-2016-██████), byl stěžovatel srozuměn s tím, že každá položka v soupisu spisové dokumentace obsahuje údaje o tom, od koho věc přišla (kdo ji vytvořil), komu byla odeslána nebo od koho byla přijata, jak byla věc vyřízena, datum jejího přijetí či odeslání, popis dokumentu (věc), počet stran či příloh dokumentu, v jaké podobě se dokument ve spise nachází (analogová forma či elektronická) apod. Stěžovatel je tedy velmi dobře informován o tom, že každá položka v soupisu spisové dokumentace neobsahuje jen základní „strohé“ údaje o této položce, nýbrž takové údaje, které popisují souvislosti s konkrétním postupem orgánů činných v trestním řízení a případné poskytnutí takových údajů tak musí být s ohledem na předmětnou trestní kauzu náležitě zhodnoceny.

Nadřízený orgán se přitom shoduje se závěrem povinného subjektu, že takový postup „zpracování“ soupisu spisové dokumentace do poskytnutelné podoby představuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, neboť taková činnost se zcela jistě vymyká každodenní běžné činnosti pracovníků povinného subjektu.

Co se týká námitky stěžovatele, že 24 hodin práce jednoho pracovníka, tj. standardní 3 pracovní dny, se nevyznačuje žádnou mimořádností, nadřízený orgán odkazuje na již shora uvedené a upozorňuje, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin. Pro posouzení toho, zda se jedná či nejedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací je podstatné zohlednění činností, které musí povinný subjekt za účelem vyhledání a poskytnutí požadované informace vykonat, tedy faktický rozsah a komplikovat vyhledávání informace, nikoliv samotná časová náročnost tohoto úkonu.



Pokud pak jde o samotný provedený výpočet nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, nespátřuje zde nadřízený orgán pochybnosti o správnosti tohoto výpočtu. Na základě provedeného kvalifikovaného odhadu povinný subjekt dospěl ke zjištění, že za dobu 1 hodiny je schopen projít a upravit do poskytnuté podoby 180 položek soupisu spisové dokumentace, tj. v případě všech položek spisu celková časová dotace představuje 24 hodin mimořádně rozsáhlého vyhledávání. S ohledem na stanovenou sazbu 404 Kč za každou celou jednu hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání tak představují celkové náklady na poskytnutí informace částku 9 696 Kč (24 hodin \* 404 Kč).

Úhrada nákladu byla dle názoru nadřízeného orgánu vyčíslena na základě jasných, logických a doložených podkladů.

Závěrem tak lze shrnout, že povinný subjekt v rámci vyřizování žádosti stěžovatele prokázal, že vyhledání požadovaných informací dosáhlo skutečně mimořádné rozsáhlosti, za níž je oprávněn žádat požadovanou úhradu.

#### V.

S ohledem na uvedené proto nadřízený orgán považuje postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady za poskytnutí informace za správný, nepřihlédl k námitkám stěžovatele, a rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

ředitel

v z.

Vyřizuje:   
Oddělení podání osob





MINISTERSTVO VNITRA  
ČESKÉ REPUBLIKY

Rozdělovník:

Pan

[Redacted]  
[Redacted]  
[Redacted]  
[Redacted]  
[Redacted]

Policie ČR

Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV

PO BOX 41/NCOZ

156 80 Praha 5

DS: eesy9x

K č. j.: NCOZ-6287/ČJ-2025-4100PI-E